

hende saa ondt, at hun ikke kunde hjælpe ham med et godt Raad.

En Eftermiddag holdt en Rytter udenfor i Gaarden og bad om at faa Per i Tale. Inger, som var beskæftiget nede i Kælderen og ikke kunde se ham, genkendte øjeblikkelig Stemmen. Hvad vil han her? tænkte hun forbavset og lidt urolig, da hun hørte den Fremmedes Skridt ovenover paa Forstuegulvet. Det var den unge Proprietær Brück.

Han paa sin Side var ikke mindre overrasket over ikke at træffe Per hjemme. Per havde nemlig — lidt usædvanlig ovenikøbet — sat ham Stævne her i Anledning af et Opmaalingsarbejde, han havde foretaget paa Budderuplund, og hvis Resultater han havde ønsket at jævnføre med Gaardens gamle Jordskyldskort, hvilke Hr. Brück derfor medbragte. Inger maatte nu en Tid sidde og underholde ham inde i Dagligstuen, hvad hun var meget ilde ved, blandt andet fordi hun skulde stryge noget Barnetøj og netop havde en Bolt i Komfurilden.

Hun begreb ikke, hvor Per blev af. Han havde været hjemme ved Kaffetid, og Vognen stod i Porten, saa han kunde ikke være langt borte.

Hvad der trykkede hende i Omgangen med Hr. Brück var først og fremmest hans Stammen, der gjorde al Samtale med ham besværlig, saa meget mere som han selv var ret ulykkelig over